

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובשטר.												■
מנלן?												^
אמר קרא: (שמות כא) אם אחרת יקח לו, הקישה הכתוב לאחרת, מה אחרת מקניא בשטר, אף אמה העבריה מקניא בשטר.	עולא:											!
הניחא למ"ד שטר אמה העבריה אדון כותבו, אלא למ"ד אב כותבו, מאי איכא למימר?												ז
שטר אמה העבריה מי כותבו?	דאיתמר:											ז
אדון כותבו	רב הונא:											■
אב כותבו	רב חסדא:											■
הניחא לרב הונא, אלא לרב חסדא מאי איכא למימר?												ז
אמר קרא: (שמות כא) לא תצא כצאת העבדים, אבל נקנית היא כקנין עבדים, ומאי ניהול? שטר.	רב אחא בר יעקב:											!
ואימא: אבל נקנית היא כקנין עבדים, ומאי ניהול? חזקה												ז
אמר קרא: (ויקרא כה) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם, אותם בחזקה - ולא אחר בחזקה.												!
ואימא: אותם בשטר - ולא אחר בשטר												ז
הכתיב: לא תצא כצאת העבדים.												!
ומה ראית?												ז
מסתברא, שטר ה"ל לרבווי, שכן מוציאה בבת ישראל.												!
אדרבה, חזקה ה"ל לרבווי, שכן קונה בנכסי הגר												ז
באישות מיהת לא אשכחן.												!
אי בעית אימא: להכי אהני אם אחרת.												!
ורב הונא, האי לא תצא כצאת העבדים מאי דריש ביה?												ז
ההוא מיבעי ליה: שאינה יוצאה בראשי אברים כעבד.	[רב הונא]											!
ורב חסדא?												ז
א"כ, לכתוב קרא לא תצא כעבדים, מאי כצאת העבדים? ש"מ תרתי.	[רב חסדא]											!
וקונה את עצמו בשנים.												■
דכתיב: (שמות כא) שש שנים יעבד ובשביעית וגו'.												■
ביובל.												■
דכתיב: (ויקרא כה) עד שנת היובל יעבד עמך:												■
בגרעון כסף.												■
דאמר קרא: (שמות כא) והפדה, מלמד, שמגרע פדיונה ויוצאה.	חזקיה:											■
וקונה את עצמו בכסף ובשוה כסף, ובשטר.	תנא:											■
בשלמא כסף, דכתיב: (ויקרא כה) מכסף מקנתו שוה כסף נמי, (ויקרא כה) ישיב גאולתו אמר רחמנא - לרבות שוה כסף ככסף אלא האי שטר ה"ד?												ז
אילימא דכתב ליה שטרא אדמיה												!
היינו כסף												ז
אלא שיחרור												!
שטר למה לי? לימא ליה באפי תרי זיל, א"נ באפי בי דינא זיל												ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זאת אומרת: עבד עברי גופו קנוי, והרב שמחל על גרעונו - אין גרעונו מחול.	רבא:										!	◇
יתירה עליו אמה העבריה.												■ <
אמה העבריה קונה את עצמה במיתת האב מרשות אדון, מק"ו: ומה סימנין שאין מוציאין מרשות אב - מוציאין מרשות אדון, מיתה שמוציאה מרשות אב - אינו דין שמוציאה מרשות אדון.	ר"ל:											■ ◇
יתירה עליו אמה העבריה, שקונה את עצמה בסימנין	מיתבי רב הושעיא:										⚡	◇
ואם איתא, ניתני נמי מיתת האב											⚡	
תנא ושייר.											!	◇
מאי שייר דהאי שייר?											⚡	
שייר מיתת האדון.											!	◇
אי משום מיתת האדון לאו שיורא הוא, דכיון דאיכא נמי באיש לא קתני.											⚡	◇
ואלא ניתני												⚡ ◇
תנא, דבר שיש לו קצבה קתני, דבר שאין לו קצבה לא קתני.											!	◇
והא סימנין דאין להם קצבה וקתני											⚡	◇
אין להם קצבה למעלה, אבל יש להם קצבה למטה	רב ספרא:										!	◇
בן תשע שנים שהביא שתי שערות - שומא	דנתיא:										■ !	
מבן ט' שנים ויום אחד עד בן י"ב שנה ויום אחד ועודן בו - שומא	[ת"ק]										■ !	◇
סימן	ר' יוסי בר' יהודה:										■ !	◇
בן י"ג שנה ויום אחד - דברי הכל סימן.	[ד"ה]										■ !	◇
ד' מעניקים להם, ג' באיש וג' באשה, ואי אתה יכול לומר ד' באחד, לפי שאין סימנים באיש ואין רציעה באשה	מתיב רב ששת, ר' שמעון:										■ ⚡	◇
ואם איתא, ניתני נמי מיתת אב											⚡	
וכ"ת ה"נ תני ושייר											!	
והא ארבעה קתני											⚡	
וכי תימא, תנא דבר שיש לו קצבה קתני, ודבר שאין לו קצבה לא קתני											!	
והא סימנין דאין להם קצבה וקתני											⚡	◇
וכי תימא, ה"נ כדרב ספרא											!	
והאיכא מיתת אדון, דאין להם קצבה וקתני											⚡	◇
מיתת אדון נמי לא קתני.											!	◇
ואלא ארבעה מאי ניהו?											⚡	◇
שנים, ויובל, ויובל של רציעה, ואמה העבריה בסימנים.											!	◇
ה"נ מסתברא											■	
אי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהם, לפי שאין סימנים באיש ואין רציעה באשה	דקתני סיפא:										■ ■	◇
ואם איתא, באשה מיהא משכחת לה ארבעה, שמע מינה.											■	◇
ואלו מעניקים להם: היוצא בשנים, וכיובל, ובמיתת האדון, ואמה העבריה בסימנים	מתיב רב עמרם:										■ ⚡	◇
ואם איתא, ניתני נמי מיתת אב											⚡	
וכי תימא, תנא ושייר											!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מ:מקרא-key:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא אלו קתני									ז			טז:
וכי תימא, דבר שיש לו קצבה קתני, דבר שאין לו קצבה לא קתני									!			טז:
והא סימנין, דאין להם קצבה וקתני									ז			טז:
וכי תימא, ה"נ כדרב ספרא									!			טז:
האיכא מיתת אדון									ז			טז:
תיובתא דריש לקיש תיובתא.										■	◇	טז:
והא ריש לקיש ק"ו אמך									ז			טז:
קל וחומר פריכא היא, משום דאיכא למיפרך: מה לסימנין שנשתנה הגוף, תאמר במיתת אב שכן לא נשתנה הגוף?									!			טז:
ענק עבד עברי לעצמו, וענק אמה העבריה לעצמה	תני חדא:								ז	■	◇	טז:
ענק אמה העבריה, ומציאתה לאביה, ואין לרבה אלא שכר בטלה בלבד	ותניא אידך:								ז	■	◇	טז:
מאי לאו הא דנפקא בסימנין, והא דנפקא לה במיתת אב									ז			טז:
לא, אידי ואידי דנפקא לה בסימנין, ולא קשיא: הא דאיתיה לאב, הא דליתיה לאב.									!			טז:
בשלמא ענק אמה העבריה לעצמה - למעוטי אחין									ז			טז:
(ויקרא כה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים - אותם לבניכם, ולא בנותיכם לבניכם, מכאן, שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו	דתניא:								ז	■		טז:
אלא ענק ע"ע לעצמו, פשיטא, אלא למאן?									ז			טז:
י"ד קרת קא חזינא הכא.	רב יוסף:								!			טז:
הא מני? תוטאי הוא	אביי אמר, הכי אמר רב ששת:								!			טז:
תוטאי אומר: לו - ולא לבעל חובו.	דתניא:								!	■		טז:
אלו מעניקים להם: היוצא בשנים, וביובל, ובמיתת אדון, ואמה העבריה בסימנין, אבל בורה, ויוצא בגרעון כסף - אין מעניקים לו	גופא: [ת"ק]									■	◇	טז:
בורח אין מעניקין לו, ויוצא בגרעון כסף מעניקים לו	ר"מ:									■	◇	טז:
ארבעה מעניקים להם, שלשה באיש וג' באשה, ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן, לפי שאין סימנין באיש ורציעה באשה.	ר"ש:									■	◇	טז:
מנה"מ?										^		טז:
יכול לא יהו מעניקים אלא ליוצא בשש, מנין לרבות יוצא ביובל, ובמיתת האדון, ואמה העבריה בסימנין? ת"ל: (דברים טו) תשלחנו וכי תשלחנו, יכול שאני מרבה בורה ויוצא בגרעון כסף? ת"ל: וכי תשלחנו חפשי מעמך, מי ששילוחו מעמך, יצא בורה ויוצא בגרעון כסף, שאין שילוחו מעמך	דת"ר: [ת"ק]								!	■	◇	טז:
בורח אין מעניקין לו, דאין שילוחו מעמך, אבל יוצא בגרעון כסף, ששילוחו מעמך.	ר"מ:								!	■	◇	טז:
בורח השלמה בעי									ז			טז:
מנין לבורח שחייב להשלים? ת"ל: (שמות כא) שש שנים יעבד, יכול אפילו חלה? ת"ל: (שמות כא) ובשביעית יצא	דתניא:								ז	■		טז: